

JOSEP LLORET

President de les Joventuts Musicals de Torroella. Quan, ara fa 30 anys, Josep Lloret i un grup d'amants de la música van decidir impulsar un petit cicle de concerts a Torroella de Montgrí, poc s'imaginaven que, tres dècades després, s'haurien convertit en un dels festivals de música clàssica més prestigiosos tant de Catalunya com de la resta d'Espanya. El Festival de Torroella s'incia demà amb una producció de la seva orquestra, l'Acadèmia 1750.

Josep Lloret ha estat l'ànima del festival des de la seva creació, tot i que la direcció artística va ara a càrrec d'Oriol Pérez.

«El llistó de l'oferta musical de la Costa Brava ha baixat en els últims 10 anys»

GIRONA | LAURA FANALS

El Festival de Torroella va néixer pràcticament amb els ajuntaments democràtics.

Sí. Érem un grup de gent que estàvem dins del Casal del Montgrí, que ja havíem fet coses relacionades amb la música, vam tenir l'ocasió de contactar amb Joventuts Musicals i vam muntar l'associació per treballar principalment en l'àmbit de la música. Torroella té molta tradició musical, compta amb Anselm Viola i Benet Julià, que havien sigut a l'escolania de Montserrat al segle XVIII, les cobles, les corals... Tot Torroella destil·la música, i el que vam fer va ser reactivar una mica les brases i començar a programar activitats musicals de més envergadura.

M'imagino que en aquell moment es devien dirigir sobretot a la gent de Torroella, perquè no hi havia tant de turisme com ara.

Les nostres previsions no eren pensar que arribaríem allà on som ara. Era només activar un grup de Joventuts Musicals perquè fes algunes activitats amb música, especialment de cambra, que és la més fàcil de programar i econòmicament més assumible. En el segon any d'e-

xistència, ens vam plantejar fer un cicle de concerts d'estiu. Ni tan sols li vam dir festival, perquè un festival és una cosa de molta més envergadura. En canvi, un cicle de concerts d'estiu és de format més petit. Vam fer cinc concerts de música de cambra, piano, duo, algun trio i ja està. Ens va anar molt bé, la gent va quedar contenta i el marc de l'església s'hi prestava molt. Ens vam engrescar i el segon any ja li vam dir Festival, perquè hi havia més concerts, i així vam anar pujant fins que l'any 93 vam ser admesos a l'Associació Europea de Festivals. Llavors ja va ser un canvi definitiu d'imatge, projecció...

I vostè n'ha estat al capdavant des de la primera edició.

Sí, jo no vaig ser l'únic però vaig formar part del grup de gent que va anar tirant endavant. Em van nomenar president de les Joventuts Musicals de Torroella, i ho continuo essent després de 30 anys i després d'haver estat reelegit cada quatre cops.

Van començar només a l'església, però amb el temps han trobat altres escenaris, com la plaça.

Vam estar molts anys només a l'església, però teníem un problema

molt greu: la calor. Pensa en la calor que desprenen 600 o 700 persones, que és l'aforament màxim, i allò era insuportable. Hi havia gent que fins i tot s'havia desmaiat. Era bastant angoixant. Fins que ja fa 12 o 14 anys, vam tenir l'ocasió, via Caixa Catalunya, d'instal·lar aire condicionat. I actualment els concerts es poden escoltar a la fresca, en unes condicions climàtiques fantàstiques.

S'han mantingut en la línia clàssica mentre al seu voltant sorgien propostes més eclèctiques. Per què?

La nostra aposta és clarament per la música clàssica. Quan teníem més recursos havíem fet algun concert de músiques del món, però també eren de les clàssiques. I aquests últims anys hem volgut deixar més clar que és això el que volem oferir. Estem voltats d'ofertes més eclèctiques, i de fet som l'únic festival que hem quedat dedicat a la música clàssica. Fa uns anys érem quatre: Cadaqués, Peralada, Sant Feliu de Guixols i nosaltres. Ara, posats a dir les coses com són, el llistó cultural, degut al paquet d'oferta musical de la Costa Brava, no és el mateix ara que fa deu anys enre-

LES RESPOSTES

1 Quan triguen a preparar una edició del festival?

R: Ara ja tenim el 80% de l'any que ve preparat. Ens agradaria treballar amb més antelació, amb tres anys, però sempre estem pendents de convenis o subvencions. I t'avanço que l'any que ve, el que enguany és un cicle de pianistes, serà de veus importantíssimes, farem grans recitals.

2 Cap a on es dirigeix el festival?

R: Estem en un impàs, perquè el 2011 es podrà inaugurar l'Auditori de Torroella, més ben preparat acústicament i es podrà escoltar la música asseguts amb comoditats i bones condicions. El 2012 començarà un nou festival, se'n parlarà encara més.

re. Ha baixat considerablement. Tothom té la llibertat d'oferir la música que més li agrada, la que li pot portar un major nombre d'espectadors, perquè és clar, la finalitat suposo que és fer que hi hagi més assistents. Però, per sort, hi ha mol-

ta gent a qui li agrada la música clàssica, i estem encantats de poder oferir-ne. Evidentment ens agrada omplir a cada concert, però l'obsessió pels nivells d'assistència no és prioritari. L'obsessió és oferir una programació musical de qualitat i interessant. I una cosa va lligada amb l'altra: si fas venir bons músics que interpretin uns programes atractius, reuneixes públic no només de Torroella, sinó també de rodalies i de ciutats més llunyanes.

Cada any aposten per un «artista convidat». D'on sorgeix aquesta idea?

És una proposta que es fa a una orquestra, director o solista per fer dos o tres concerts, que es converteix en la «icona» de l'any. L'any passat van ser els Capuçon, i enguany l'Acadèmia Bizantina, amb l'Ottavio Dantone. És una aposta per les grans figures que són conegudes a l'àmbit europeu, però que aquí encara no ho són prou.

I l'aposta per artistes catalans?

L'aposta ha estat clara a favor dels músics catalans. I això vol feina, perquè hem d'estar al corrent no només dels músics que coneixem, sinó de tots els músics catalans que estan actuant per Europa, que són molts. Per exemple, la Núria Rial, que fa dos anys va ser la nostra convidada, està fent una carrera impressionant a Europa i s'ha convertit en una gran artista pràcticament desconeguda al nostre país. I enguany tenim Tastoso, que és un grup fantàstic, que ha actuat per tot Europa però que aquí són desconeguts. A vegades, a les programacions d'aquí els manca assumir risc i imaginació o d'estar al corrent del que es fa per la resta d'Europa, per dur-ho. Sempre hem tingut en compte els músics catalans: no només pel fet de ser catalans, sinó perquè són grans músics. Torroella els ofereix un escenari per donar-se a conèixer al país. I la prova de la seva efectivitat és que, al cap d'un any o dos, actuen a Barcelona i a auditoris de Catalunya i de la resta d'Espanya.

Han notat, enguany, la crisi?

No. Els nostres preus són molt assumibles, hi ha descomptes de fins al 20% amb l'abonament, d'un 15% si agafes cicles, i ja d'entrada els preus són molt normals, assumibles. No vull dir que siguin barats, que també ho són, però sí que mai ningú ens ha recriminat ni ens ha dit que ho trobessin car. Són preus assumibles que faciliten que aquesta música arribi a tothom. El públic de Torroella ve a escoltar música, mentre que potser en altres llocs hi ha altres valors afegits.